

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecătorii – Constantin Alerguș, Elena Covalenco, Nadejda Toma, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii și partea vătămată Mohoreanu Rodica, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Ghețu Artur Mihail,

născut la 01 februarie 1975, originar și domiciliat în or. Edineț, str. Dostoevski 16/8.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 05 aprilie 2011 - pînă la 10 octombrie 2011 (instanța de fond);*
- 2. de la 10 noiembrie 2011 - pînă la 14 martie 2012, de la 15 noiembrie 2012 – pînă la 29 aprilie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 31 mai 2012 – pînă la 04 octombrie 2012 (dispusă rejudecarea cauzei), de la 22 iulie 2015 – pînă la 02 februarie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 10 octombrie 2011, Ghețu Artur a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Ghețu Artur a fost învinuit de faptul că, în perioada lunii iulie-august 2010, folosindu-se de încrederea obținută în rezultatul relațiilor formate dintre el și Mohoreanu Rodica, pe care a ajutat-o, folosindu-se de funcția deținută de specialist în percepere fiscală din cadrul Primăriei Edineț la obținerea documentelor necesare pentru

vinderea bunurilor imobile cu numerele cadastrale 4101219.033.01; 4101219.033.02 și 4101219.033.03 situate în or. Edineț, str. 31 August nr.52, avînd ca scop însușirea prin abuz de încredere, a însușit de la Mohoreanu Rodica suma de 23.000 lei, pe care victima i-a transmis benevol sub influența înșelăciunii din partea lui Ghețu Artur de acordare a sumei date cu titlu de împrumut, deși el încă la momentul primirii banilor avea drept scop însușirea lor și nu intenționa să-i restituie. La propunerea lui Mohoreanu Rodica de a constata împrumutul printr-un înscris sub semnătură privată - recipisă, Ghețu A. a declarat că trebuie să aibă încredere în el.

Continuîndu-și activitatea infracțională Ghețu A., cunoscînd faptul că cumpărătorul bunurilor imobile situate în or. Edineț, str. 31 August nr.52, Litra Aliona nu a achitat integral prețul, la 04 septembrie 2010, s-a prezentat la ea și, prezentîndu-i informația denaturată, precum că a vorbit cu Mohoreanu Rodica, prin înșelăciune a luat de la Litra A. suma de 24.000 lei, pe care a însușit-o.

Tot el, în una din zilele lunii septembrie 2010, nestabilită de către organul de urmărire penală, a mai însușit prin abuz de încredere suma de 1.000 lei, pe care Mohoreanu Rodica i-a dat-o pentru ca el să o transmită lui Leondari Vasile, căruia ea avea această datorie.

În rezultatul acțiunilor de escrocherie din partea lui Ghețu Artur, lui Mohoreanu Rodica i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă de 48.000 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Ghețu Artur să fie condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, iar în baza art. 85 CP, pentru cumul de sentințe, prin cumulul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă de 1200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții pe un termen de 3 ani. Totodată, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Mohoreanu R. să fie admisă.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită, însă instanța de fond la baza soluției de achitare a ținut cont doar de declarațiile inculpatului, lăsînd fără nici o apreciere probele administrate și prezentate de acuzare.

3.1. Apel a declarat partea vătămată Mohoreanu R., care a indicat că

sentința este ilegală și urmează a fi casată, cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului la o pedeapsă reală, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintată. Probele administrate confirmă vinovăția lui Ghețu A., însă instanța a dat probelor o apreciere greșită. Mai mult că, inculpatul a înșușit anterior, prin metode similare, bani și de la alte persoane, pentru care a fost pedepsit penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2012, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate.

5. Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, just ajungând la concluzia privind nevinovăția lui Ghețu A.

6. Decizia nominalizată a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.6), 12) CPP, a solicitat, casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei.

Instanța de apel nejustificat a ajuns la concluzia că acuzarea nu a prezentat probe suficiente care să dovedească vinovăția inculpatului, deoarece în ședința instanței de apel a fost audiată suplimentar partea vătămată Mohoreanu R., care a susținut depozițiile sale, indicând că în carnetul anexat la materialele cauzei penale ca corp delict (f.d.12-13) la fila 7 sunt înscrisurile făcute de către inculpatul Ghețu A., referitor la sumele de bani transmise, fapt negat de inculpat. Acuzarea a înaintat un demers, prin care a solicitat numirea unei expertize grafologice, care însă a fost respins prin încheierea din 12.03.2012. Consideră că instanța a limitat acuzarea în dreptul de a prezenta probe prin ce s-au încălcat prevederile art.24 CPP.

Cît privește argumentarea instanței de apel, precum că învinuirea adusă inculpatului nu este clară, recurentul consideră că, prin indicarea în textul învinuirii a datei de 04.09.2011, a fost admisă o greșeală mecanică, deoarece este absolut clar și evident că faptele incriminate inculpatului au fost comise în 2010, iar ultimul episod fiind comis în septembrie 2010.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 octombrie 2012, recursul declarat de procuror a fost admis, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 413 alin. (3) CPP, în sensul că, nu a acordat procurorului posibilitatea de a prezenta probe suplimentare în sprijinul învinuirii înaintate lui Ghețu A., încălcându-se principiul contradictorialității în procesul penal, ceea ce s-a reflectat asupra

soluției adoptate.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate.

9. Instanța de apel, a menționat că instanța de fond în conformitate cu cerințele legii, efectuând o analiză amplă a probelor cercetate sub toate aspectele, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, corect a ajuns la concluzia de nevinovăție a lui Ghețu Artur în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Colegiul penal a conchis că nu pot fi reținute argumentele invocate în apeluri, precum că instanța de fond la baza soluției de achitare a ținut cont doar de declarațiile inculpatului, lăsând fără nici o apreciere declarațiile victimei, care au fost confirmate prin cele ale martorilor Breabin A., Leondari V. și Litra A. În acest sens, s-a indicat că martorii menționați au declarat instanței că nu au văzut ca partea vătămată Mohoreanu R. să fi transmis bani inculpatului, ei au aflat despre aceasta din spusele părții vătămate. Referitor la declarațiile martorului Litra A., instanța a menționat că ultima a declarat că la autentificarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului din str. 31 August, or. Edineț de către Mohoreanu R., suma de 500 000 lei i-a fost transferată prin bancă, iar ulterior i-a fost transmis suma de 400 000 lei. Lui Ghețu A. nu i-a transmis bani în mărime de 24 000 lei, precum nici nu a văzut ca partea vătămată să-i transmită inculpatului careva sume de bani, deoarece suma indicată în contract deja a fost achitată lui Mohoreanu R.

Veridicitatea declarațiilor martorului Litra A. au fost confirmate prin extrasul din cont pentru data de 18.06.2010, precum și prin contractul de vânzare-cumpărare din 10.07.2010 încheiat între Litra A. și Mohoreanu R. Contractul nominalizat a fost încheiat în formă autentică la notar, iar temei în neveridicitatea lui nu sunt, mai mult că contractul nu a fost contestat nici de o parte contractantă.

La fel, instanța a considerat că nu pot fi luate în considerație faptul transmiterii banilor care se confirmă prin însemnările efectuate de către inculpat în caietul de culoare roz, recunoscut ca corp delict și care aparține părții vătămate, deoarece partea acuzării în acest aspect nu a prezentat nici o probă, precum că înscrierile în carnetul nominalizat ce aparține lui Mohoreanu R. confirmă datoria inculpatului.

Potrivit raportului de expertiză grafoscopică nr. 1359 din 25.04.2013, s-a stabilit că textele manuscrise în litigiu, executate pe paginile nr. 7, 15 ale carnetului, cusut între filele nr. 13 și 15 ale dosarului penal, au fost executate de către Ghețu A. Din explicațiile depuse de inculpat, rezultă că la rugămintea părții vătămate el a scris cu mâna sa în carnet suma de 500 000 lei datorită la bancă, sub dictarea ei au fost scrise sumele datoriilor lui Mohoreanu R. față de bancă, notar. Totodată acesta a explicat, că cuvântul Artur din carnetul părții vătămate nu l-a scris el și nu cunoaște cine l-a scris. Niciodată partea vătămată nu i-a transmis bani.

Declarațiile inculpatului în această parte se confirmă prin raportul de expertiză grafoscopică suplimentară nr. 5815 din 23.12.2014, potrivit căreia, este imposibil de a răspunde la întrebarea privind executorul inscripției manuscrise cu conținutul „Artur” de pe fila nr. 7. Expertul nu a putut stabili cu certitudine că anume inculpatul a făcut inscripția dată.

Acest înscris din carnet se pretinde ca proba cheie care ar confirma vinovăția inculpatului, care indică suma dobândită prin escrocherie de către ultimul. Însă, raportul de expertiză infirmă atât declarațiile părții vătămate, că inculpatul personal a făcut înscrisul, cât și cele că el ar fi primit pretinsa suma de bani pe care a însușit-o.

Mai mult, înscrisurile din carnet nu conțin nici o descriere a sumelor de bani scrise în el, de aceea acesta nu pot fi considerate ca probe utile, pertinente și mai ales concludente. Înscrisurile din carnet nu conțin elementele prevăzute de lege pentru o recipisă, de aceea, cu atât mai mult ele nu pot servi ca probă veridică pentru condamnarea unei persoane.

Din declarațiile părții vătămate Mohoreanu R. reiese, că ea i-a achitat inculpatului suma de 10 000 lei, pentru că acesta a însoțit-o în toate organele abilitate în timp ce oforma vânzarea depozitului, însă Ghețu A. a cerut suma de 13 000 lei, și ea i-a dat această sumă. Astfel, rezultă că victima benevol, cu titlu gratuit i-a transmis inculpatului 13 000 lei pentru serviciile acordate de ultimul, adică pentru însoțirea părții vătămate la toate organele abilitate. Prin urmare, în acțiunile inculpatului lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a escrocheriei. Mai mult ca atât nu s-a confirmat că inculpatul a primit acești bani, sau, din materialele cauzei lipsește un înscris veridic ce ar confirma acest fapt.

Astfel, instanța de fond just a apreciat că de către acuzare nu au fost

prezentate suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu ar corobora între ele și care ar confirma vinovăția lui Ghețu A., prin urmare corect a concluzionat referitor la achitarea inculpatului.

10. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și partea vătămată Mohoreanu R., care au solicitat:

- procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărârii contestate cu dispunerea rejudecării cauzei. Recurentul consideră că instanța de apel, contrar prevederilor art. 414, 417 CPP, ilegal a adoptat o decizie de menținere a sentinței, dând prioritate depozițiilor inculpatului, care a negat vinovăția sa, neapreciind declarațiile martorilor, expertizelor tehnico-științifice, limitându-se la criticarea probelor prezentate de acuzare.

Nu este de acord cu motivarea instanței de apel referitor la faptul că prin raportul de expertiză grafoscopică suplimentară nr. 5815 din 23.12.2014 a veridicității declarațiilor inculpatului, prin care se infirmă atât declarațiile părții vătămate, că inculpatul personal a făcut înscrisul dat, cât și cele că el ar fi primit suma de bani pretins însușită. Or, prin acest raport, expertul a constatat caracteristici diferențiate ale scrisului lui Ghețu A. condiționate de acțiunea factorilor de „intricație”, din care rezultă că, concluzia instanței de apel nu poate fi categorică în privința declarațiilor părții vătămate.

- partea vătămată, casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului. Consideră că instanțele judecătorești au pus la baza soluției de achitare doar declarațiile inculpatului și raportul expertizei grafoscopice din 23.12.2014, potrivit căreia cuvântul „Artur” nu s-a putut stabili cine l-a scris. Nu este de acord cu concluzia instanței că nu au fost prezentate careva probe concludente care ar confirma vinovăția lui Ghețu A. în comiterea infracțiunii de escrocherie, deoarece ea dacă ar fi avut careva recipise din partea inculpatului în privința împrumutului sumelor de bani, atunci ar fi avut loc relații civile între părți și, victima ar fi putut restitui sumele pretinse pe cale procedurală civilă.

11. Asupra recursurilor declarate nu au fost depuse referință.

12. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel în cauza dată nu a respectat aceste stricte prevederi legale și nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror în expunerea argumentelor sale.

Colegiul penal, verificînd argumentele recursurilor, în raport cu actele cauzei, constată că judecînd apelurile, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție pripită de respingerea apelurilor declarate de procuror și partea vătămată, prin ce a comis eroarea de drept prescrisă la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Or, soluția de respingere a apelurilor declarate este insuficient motivată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atît a primei instanțe, cît și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, iar instanța de apel fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de acuzatorul de stat și partea vătămată, a adoptat soluția contestată.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins apelurile declarate, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din care motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, pe fiecare episod în parte.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră

necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele menționate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, pornind de la motivele recursurilor ordinare declarate de procuror și partea vătămată, care au fost indicate de către aceștia și în apelurile sale, rezultă următoarele:

Potrivit declarațiilor părții vătămate Mohoreanu R. probă prezentată de procuror în confirmarea învinuirii lui Ghețu Artur, s-a reținut că, „îl cunoaște pe Ghețu A. după ce acesta o ajutase anterior să perfecteze certificate la Primăria or. Edineț. Ea a vândut lui Litra A. imobilul din str. 31 August, iar la încheierea tranzacției, i-a ajutat inculpatul. Litra A. a plătit suma de 450 000 lei din 900000 lei, fiind înțelegerea că restul sumei să-i fie achitată în rate. Ghețu A. a luat de la Litra A. suma de 24 000 lei. Pentru că Ghețu A. i-a ajutat, Mohoreanu R. i-a achitat suma de 10 000 lei, însă el a cerut suma de 13 000 lei, pe care i le-a transmis. În luna august, inculpatul a venit la ea și i-a cerut suma de 10 000 lei, pe care dînsa nu le-a avut, însă suma respective, a împrumutat-o de la Breabin A. și i-a transmis-o lui Ghețu A. Peste două săptămîni, a cerut banii înapoi, iar inculpatul i-a spus că nu-i are. Partea vătămată avea datorie lui Leondari V. pentru monument și i-a dat lui Ghețu A. suma de 1000 lei pentru a-i transmite, însă inculpatul nu și-a onorat obligațiunile. Suma de 10 000 lei i-a împrumutat-o lui Ghețu A. deoarece acesta avea un dosar penal. Procură lui Ghețu A. nu i-a eliberat. Nu are nici un contract că i-a împrumutat bani inculpatului. Contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la notar, unde este menționat că suma a fost achitată integral. Însă, ce este scris în contract nu este veridic, contractul nu l-a contestat. Nu este de acord cu declarațiile lui Litra A. Ultima deține recipisă că i-a transmis lui Ghețu A. suma de 24 000 lei. Consideră că Litra A. cînd i-a transmis bani inculpatului a avut încredere în el. În carnetul anexat la dosar este scrisul inculpatului, unde este indicat suma pe care Ghețu A. a primit-o. Nu este de acord cu declarațiile depuse de inculpat. Suma de 24 000 lei erau din banii achitați cheși. În carnet numele „Artur” scris cu chirilică, este scris de Ghețu A. cu mîna lui. Pentru ea suma de 48 000 lei este considerabilă.

La fel, martorul Breabin A. o altă probă a procurorului, a comunicat că,

„prin luna august 2010 la rugămintea părții vătămate Mohoreanu R. i-a împrumutat suma de 10 000 lei, pentru a i-o transmite lui Ghețu A. care avea un proces în instanța de judecată. El i-a împrumutat suma cu condiția ca pînă la începutul lunii septembrie să fie restituită. Mohoreanu R. i-a spus că Ghețu A. are nevoie de suma nominalizată pentru cel mult 2 săptămîni. Ulterior, și-a cerut banii înapoi, care i-a întors împrumutul din banii proprii, comunicîndu-i că Ghețu A. nu i-a întors suma de 10 000 lei. De la Mohoreanu R. a aflat că anterior Ghețu A. a luat de la ea bani în mărime de 13 000 lei pentru a o ajuta la perfectarea actelor. Tot Ghețu A. a însușit suma de 1000 lei, pe care urma să o transmită lui Leondari V. Cunoaște că Ghețu A. a fost la Litra A. care a procurat bunul imobil de la partea vătămată și a luat suma de 24000 lei, bani pe care i-a însușit”.

Totodată, din declarațiile martorului Leondari Vl. rezultă că, *„el a instalat un monument la comandă lui Mohoreanu R., care trebuia să-i achite 3000 lei, însă i-a transmis numai 2000 lei, restul urmînd să-i fie restituite prin intermediul lui Ghețu A. Peste o perioadă a cerut banii de la Ghețu A. care i-a spus că-i va da cînd va primi salariul. Banii au fost restituiți de către Mohoreanu R. Nu a văzut ca în prezența lui, Mohoreanu R. să transmită careva bani lui Ghețu, însă ultimul a recunoscut suma de bani.*

Astfel, instanța de apel a concluzionat că probele enumerate mai sus, nu confirmă vinovăția inculpatului Ghețu A. în comiterea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se pronunțe asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși, instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

În atare circumstanțe, se reține că instanța de apel pripit și-a motivat soluția de menținere a achitării lui Ghețu Artur, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de recurs constată că, instanța de apel eronat a apreciat declarațiile martorului Litra A., care a declarat că banii au fost transmiși părții

vătămate în două rate, una în sumă de 500 000 lei prin transfer, iar cealaltă – în fața notarului la data autentificării contractului.

Mai mult ca atât, contractul de vânzare-cumpărare, în care este indicat că banii au fost achitați pînă la încheierea contractului, precum și prin declarațiile notarului Antofiiciuc A. se confirmă contrariul și anume, că banii au fost achitați pînă la încheierea contractului, ceea ce atestă că martorul Litra A. a dat depoziții neveridice.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate referitor la împrumutul acordat inculpatului în sumă de 10 000 lei, urma a fi verificată dacă aceasta coincide cu perioada în care inculpatul a avut un alt dosar penal.

Totodată, Mohoreanu R. nu are careva motive de a-l calomnia pe inculpat, or, acesta a participat atât la pregătirea actelor necesare pentru vânzarea bunurilor imobile, la autentificarea tranzacției, transmiterea banilor, precum și tot el i-a transmis lui Litra A. cheile de la depozitele procurate. Prin urmare care ar fi necesitatea pentru a presupune că partea vătămată dorește să se îmbogățească pe seama acestuia.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii pe fiecare episod în parte, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către instanța de apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării totale a deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată în cadrul căreia urmează a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu toate probele la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții juste și corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra

tuturor motivelor invocate de procuror și partea vătămată în apel, și cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate pe fiecare episod în parte, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii și partea vătămată Mohoreanu Rodica, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui *Ghețu Artur Mihail* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 25 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Elena Covalenco

Nadejda Toma

Petru Moraru